

Cea mai puternică îmbrățișare pe care am primit-o vreodată!

de Lori Foote
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Lui Ellie îi plăceau îmbrățișările. Îmbrățișări de la tatăl ei. Îmbrățișări de la bunica și bunicul. Îmbrățișări de la mama ei. Îmbrățișările o făceau să se simtă bine. Și în siguranță. Și fericită.

De aceea, Ellie o îmbrățișa pe mama ei la Biserică. Îi plăcea să stea la mama ei în brațe. Mama stătea mereu aproape de ea.

Apoi, adunarea de împărtășanie s-a terminat. Era timpul pentru a merge la Societatea Primară. Lui Ellie îi plăcea la

Societatea Primară. Acum era o fetiță mare. Avea trei ani. Avea chiar și propriile volume de scripturi!

Dar astăzi, Ellie voia doar să o îmbrățișeze pe mama ei la nesfârșit.

Mama a dus-o în brațe pe Ellie pe hol. În camera Societății Primare, mama a pus-o pe Ellie pe un scaun.

„Pot să vin cu tine?“, a întrebat Ellie.

„Nu“, a spus mama. Glasul ei era blând. Ea a spus: „Trebuie să mergi la clasa ta. Iar eu trebuie să merg la clasa mea“.

Mama a sărutat-o pe Ellie pe obraz. Apoi, a ieșit.

Ellie a simțit cum îi curg lacrimi pe obraji.

S-a gândit cum o ținea mama în brațe. Mama o ținea mereu în brațe când citeau din Cartea lui Mormon. De obicei, citeau împreună cu membrii familiei. Dar, uneori, Ellie și mama ei citeau doar ele.

Ellie a luat exemplarul ei al Cărții lui Mormon. Înăuntru era o imagine cu Isus.

Ellie a închis cartea și a îmbrățișat-o. Se simțea de parcă Îl îmbrățișa pe Isus. S-a

simțit bine. Și în siguranță. Și fericită. A fost cea mai puternică îmbrățișare pe care a primit-o vreodată! ●

*Autoarea articolului
locuiește în
Utah, S.U.A.*

Ce a ajutat-o pe Ellie să se simtă mai bine când era tristă?